



CLÀSSICA JOVE

LES NOVES GENERACIONS
DE LA MÚSICA CLÀSSICA

FERIDES

Òpera en dos actes amb argument i
música de Jofre Bardolet Casadevall
i llibret de Pol Blancafort Baulenas



L'Atlàntida
Centre d'Arts Escèniques d'Osona

www.latlantidavic.cat



18/07

FERIDES

Diumenge, 18 de juliol de 2021
A les 19 h - Sala 1 Ramon Montanyà
Durada: 1 hora i 40 minuts més entreacte

Composició i direcció musical: Jofre Bardolet
Llibret: Pol Blancafort
Direcció escènica: Jordi Arqués
Escenografia i vestuari: Clàudia Serra
Corepetidors: Maria Mauri i Joan Espuny

REPARTIMENT

Núria - Judit Muñoz
Pere - Joan Mas
Mariona - Marina Torra
Joan / Salazar - Oriol Roca
Glòria - Ainhoa Aguilar
Jaume - Lluís Vergés

Orquestra de Cambra de Vic
Cors: Coral Canigó i Orfeó Vigatà

Coral Canigó: director, Xavier Solà
Orfeó Vigatà: director, Daniel Antolí

FERIDES

Obertura

Primer acte

— Ària (Glòria)

Oh, cruel destí!

— Trio amb cor (Pere, Joan, Jaume)

Adeu-siau! Lluiteu, soldats valents!

— Terzetto (Mariona, Núria, Pere)

Pere, tingues prudència

— Ària (Pere, Mariona)

Adeu-siau, carrers de roca dura

— Duet (Núria, Joan)

És aquí on s'acaba tot?

— Quartet (Mariona, Núria, Pere, Joan)

El destí ens posa a prova

— Sextet (Mariona, Núria, Glòria, Pere, Joan, Jaume)

Què en serà d'aquesta pàtria nostra?

— Cor

Adeu-siau! Lluiteu, soldats valents!

— Trio (Mariona, Núria, Glòria)

Han marxat més enllà de les muntanyes

— Ària (Jaume)
Tranquil·la, petita

— Ària (Mariona)
Ell no em mira, ell no em sent

— Cor
Ja són aquí!

Interludi

Segon acte

— Cavatina amb cor d'homes (Salazar)
Seguint els passos del Generalísimo

— Terzetto (Núria, Salazar, Jaume)
Silenci, algú s'acosta!

— Ària (Núria)
Cau la nit sobre la vila

— Duet (Núria, Salazar)
Jove minyona, digueu-me qui sou

— Ària amb cor (Pere)
Era fosc, tot estava en silenci

— Quartet amb cor (Núria, Glòria, Pere, Salazar)
Llavors, no has pogut veure res?

— Duet (Núria, Salazar)
Criminal, t'has endut la pau del poble

— Ària (Núria)
Encara tinc a la pell l'escalfor dels seus dits

— Duet (Pere, Jaume)
Oh, he sentit l'espantós soroll d'un tret!

— Quartet (Mariona, Glòria, Pere, Jaume)
L'hivern ens ha pres la rosa més bonica

— Quartet amb cor (Mariona, Glòria, Pere, Jaume)
Visca la República

Sinopsi

L'acció se situa en un poble indeterminat de Catalunya al final de la guerra civil espanyola. Les tropes nacionals han ocupat ja tot el territori català però els habitants del poble, gent senzilla i treballadora, de profundes conviccions republicanes amb anhels de llibertat, no han perdut encara l'esperança d'aconseguir la victòria final. Malgrat els girs colpidors de la història, el trist context de confrontació entre els bàndols contraris, la guerra cruel, els odis, les venjances i els desamors, res és suficient perquè finalment s'acabi imposant l'amor, les ganes de viure i l'esperança en un futur millor.

PRIMER ACTE

La Glòria, mare d'en Pere, acomiada el seu fill en la intimitat abans que ell marxi a lluitar al front amb el seu amic Joan i altres nois del poble (*Oh, cruel destí*). Aleshores arriba la gent del poble que encoratja els milicians, que deixen enrere les seves famílies i amics.

En Pere sap que potser mai no tornarà a casa i per això decideix declarar el seu amor secret a la Núria (*Adeu-siau, camins de roca dura*), promesa del seu amic Joan. La Mariona, enamorada d'en Pere, ha sentit la declaració del noi i, trista, també se n'acomiada. També han de separar-se els promesos, en Joan i la Núria. Ella no sap com encaixar el que acaba de confessar-li en Pere (*És aquí on s'acaba tot?*). Els nois se'n van, seguits de la gent del poble.

La Glòria i la Mariona consolen la Núria (*Han marxat més enllà de les muntanyes*). Apareix llavors en Jaume, un home savi a qui tothom respecta, que calma la Núria i se l'emporta a fer un volt (*Tranquil·la, petita*). Quan es queden soles, la Mariona confessa a la Glòria l'amor que sent per en Pere (*Ell no em mira, ell no em sent*). La Glòria promet fer el que estigui a les seves mans per tal que quan torni en Pere, es puguin casar. De sobte, la gent del poble torna a entrar a la plaça advertint de l'arribada imminent dels soldats del bàndol nacional (*Ja són aquí!*).

SEGON ACTE

El tinent Salazar es presenta, acompanyat d'un grup de nacionals (*Seguint els passos del Generalísimo*). La Núria i en Jaume tornen del passeig, i en veure-la, el militar s'amaga i queda enamorat d'ella. Després que marxi en Jaume, el tinent Salazar surt del seu amagatall. Ella s'espanta perquè s'adona que els nacionals ja han arribat, però ell mira de calmar-la i li assegura que no li vol cap mal. La noia i el tinent s'intercanvien paraules d'amor (*Jove minyona, digueu-me qui sou*). Aleshores apareix en Pere seguit de la Glòria, la Mariona i gent del poble. En Pere els explica que en Joan i els altres nois han mort a mans dels nacionals, que els han preparat una emboscada (*Era fosc, tot estava en silenci*). Només s'ha pogut salvar ell. La Núria perd el coneixement uns instants, tothom es queda molt parat i aleshores en Pere reconeix el tinent Salazar, l'assassí d'en Joan, i li dispara. La gent marxa espantada.

El nacional queda malferit. Confessa haver matat en Joan després de mostrar a la Núria una pertinença del seu promès. La Núria, que se sent culpable i trista, ofega el soldat i s'acaba suïcidant amb una de les seves armes (*Encara tinc a la pell l'escalfor dels seus dits*).

En Jaume entra en escena, esverat perquè ha sentit un tret. En veure que la Núria és morta es maleeix per haver-la deixat sola. Més tard en Pere, la Mariona i la Glòria tornen i descobreixen la mort de la Núria. A en Pere li cau el món a sobre; se sent culpable pel que ha succeït. Treu l'arma per disparar-se un tret però la Mariona reacciona abans que el noi faci un disbarat i li declara el seu amor. El noi, sorprès, no la rebutja (*L'hivern ens ha pres la rosa més bonica*).

Finalment tots quatre canten una oda a la República, la vida, l'amor i l'esperança, acompanyats de la gent del poble. (*Visca la República!*).

Recerca, creació i innovació

Ferides és una obra coral en la qual no hi ha un protagonista destacat perquè la guerra fa que els personatges cedixin pas a la col·lectivitat. Això permet a l'espectador conèixer diverses subtrames cenyides totes a les mateixes circumstàncies i identificar-se amb un personatge o l'altre. L'amistat que uneix en Pere i en Joan, malgrat que també els uneix l'amor per la Núria; la valentia de la Glòria, que afrontarà amb coratge que el seu fill marxi a la guerra; la tendresa de la Mariona, que sempre ha ocultat el seu amor per en Pere; la bonhomia d'en Jaume, en qui la Núria es recolzarà després de separar-se del seu promès; o la fidelitat del tinent Salazar als seus sentiments —que en cap cas és el dolent de la història, sinó qui posa el contrapunt a tots els altres personatges des de la seva visió dels fets— són alguns dels valors que pretén transmetre l'òpera, amb un argument conduït per les trames universals per excel·lència, l'amor i la guerra, i que desemboca en una oda final a la llibertat del poble oprimint i en l'esperança en un futur millor, qüestions que ressonen brutalment els nostres dies.

L'òpera és un clar tribut al classicisme vienès del segle XVIII del qual l'autor de l'òpera, Jofre Bardolet Casadevall, se sent hereu. El retorn als clàssics és per al jove compositor de Vic, la millor escola de la qual cal nodrir-se per escriure i avançar en el món compositiu en ple segle XXI. No hi ha innovació possible sense l'estudi i el coneixement exhaustiu del llenguatge dels clàssics.

La prevalença de la melodia, així com la preponderància de les funcions harmòniques i tonals que van servir al llenguatge musical fins ben entrat el segle XX (i alhora posades en dubte a través de compositors com Schönberg) i que tanta i tan bona literatura han donat a la història de la música, es tornen a valorar en aquesta obra que és producte d'un intens treball de recerca i de comprensió del llenguatge musical i del tractament orquestral dels clàssics.

Paradoxalment doncs, la innovació de la composició recau en la relectura dels clàssics que, segons la visió de Bardolet, continuen plenament vigents. Les tendències compositives actuals disten molt del llenguatge dels clàssics. Sembla talment que la forma sonata, la mètrica o la melodia, per citar només tres aspectes, sigui quelcom molt allunyat de nosaltres, propi d'una altra època, d'un altre temps i que no tingui res a dir-nos.

I res més lluny de la realitat. Un clàssic és tremendament modern, precisament perquè conté alguna cosa que segueix interpel·lant-nos avui, que segueix tenint coses a dir-nos, ara i aquí. La nostra societat no coneix els temps llargs i sembla que els clàssics estiguin en contra de l'eclecticisme de la nostra cultura. I això no obstant, els clàssics ens han propiciat models i continguts plenament actuals. Han afavorit termes comparatius, esquemes de classificació, escales de valors i paradigmes de bellesa sense els quals, res del que ara s'escriu des de la tècnica compositiva més contempo-

rània es podria arribar a escriure mai. L'òpera *Ferides* esdevé doncs un tribut a la tècnica compositiva dels compositors centre europeus de mitjan segle XVIII i molt especialment a Mozart.

Jofre Bardolet



Jofre Bardolet Casadevall, compositor i director musical

Va néixer a Vic l'any 1999. Des de ben petit va mostrar capacitats per a la música i va començar a estudiar violí i piano a l'Escola de Música de Vic. Als 8 anys va compondre i dirigir la seva primera composició per a orquestra de corda.

Va accedir al Grau Professional en guanyar el premi Neus Miralpeix de l'EMVIC, en la categoria d'instruments de corda. Va rebre el 2n Premi *ex aequo* de la Universitat de Vic en la categoria d'Arts pel seu treball de recerca «El joc de Beethoven» en el qual compon i estrena tres *scherzos* a l'estil beethovenià.

Actualment estudia direcció d'orquestra amb Salvador Brotons a l'ESMUC on també ha rebut classes de Johan Duijck, Albert Guinovart, Sofia Martínez o Bernat Vivancos.

És el director titular de la JOVic (orquestra dels *alumni* del Conservatori de Vic) des de la seva creació, l'any 2017. Paral·lelament també codirigeix la coral dels Caramellaires de Sant Julià de Vilatorça i ha estat director d'*Els Pastorets* de Vic (2016-2021).

El desembre de 2020 va estrenar *Suite Nadalenca*, per a conjunt instrumental, cor de nens i 4 solistes vocals a l'església dels Dolors de Vic. Últimament s'ha iniciat en la composició de sardanes: destaquen *Bell jorn* (2020) i *Vilatortina* (2020). També és cantant i compositor del grup de música moderna Els Klàssics.

Pol Blancafort Baulenas, llibretista

Pol Blancafort Baulenas va néixer a Vic l'any 1998. Inicià els seus estudis musicals de flauta travessera a l'Escola de Música de Vic. L'any 2007 entrà a formar part de l'Escolania de Montserrat, sota de la direcció de Bernat Vivancos. Es graduà amb la promoció 2012 i seguí la seva formació de cant clàssic al Conservatori de Vic amb la professora Anna Casadevall Puig, on ob-

tingué el títol de Grau Professional que va compaginar amb els estudis de Filologia Clàssica.

Com a cantant ha participat en produccions com *El Rèquiem de Guerra* de Wagner o *La Dama de Piques* de Txaikovski, ambdues al Liceu, el *Somni d'una nit d'estiu* al Palau de la Música sota la direcció de Sir Neville Marriner, diverses cantates de Bach amb el cor Bach Zum Mitsingen o *Mikado* sota la direcció de Toni Font en l'àmbit del teatre musical.

Actualment estudia l'itinerari musical dins el grau d'Interpretació a l'Institut del Teatre, i s'estrena com a dramaturg en aquest projecte encetat el 2017 amb el seu conterrani Jofre Bardolet Casadevall.

Jordi Arqués Vilalta, director d'escena

Llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre. Posteriorment es forma en biomecànica, moviment, dansa, teatre, pedagogia i dramaturgia. S'ha format amb professors com ara Javier Daulte, Roberto Romei, Juan Carlos Corazza, Moreno Bernardi, Nicolas Rimbaud, Coral Troncoso, George Laferriere, Tomás Motos, Martin Hauptl, Elisabeth Zuendel, Esteve Rovira, Pep Armengol, Helena Tornero, Joseph Alford, Carolina Valdés i Santiago Zannou, entre d'altres. Ha participat en nombroses produccions teatrals arreu de Catalunya. L'any 2001 va fundar la companyia CorCia. En el camp audiovisual ha participat en llargmetratges com *Pa negre* d'Agustí Villaronga i en sèries com *El cor de la ciutat*, *Ventdelplà*, *La Riera* o *Com si fos ahir*. Ha format part de l'equip docent i de la coordinació acadèmica de l'Institut del Teatre i actualment és director i professor d'Escènic Vic i professor de Batxillerat Escènic de l'EART de Vic.

Clàudia Serra Mas, escenografia i vestuari

Centelles (1996). Actualment, cursa quart d'escenografia a l'Institut del Teatre. Ha treballat d'ajudant de tècnic d'il·luminació en espectacles de carrer i teatre. Ha treballat a Focus en el disseny i construcció d'escenografia per a diversos muntatges del Tibidabo. També ha participat en el disseny i construcció de l'estand del Saló de l'Ensenyament de l'Institut del Teatre i en diferents obres de teatre i dansa com ara *El diari d'Anna Frank*, *El malson* i *Un dia d'estiu*. Actualment ha creat una companyia de teatre, Vitruvi Produccions, juntament amb Melany Carrasco i Eudald Planchart.



**Judit Muñoz Sellés,
soprano**

Nascuda a Vic, va començar els seus estudis musicals de piano al conservatori de la mateixa ciutat i es va graduar al Conservatori Superior del Liceu de cant i piano clàssic, sota el mestratge de

Marisa Roca i Daniel Ligorio. Ha interpretat rols com Pamina (*La Flauta Màgica*), la Coribanti (*L'Impresario in angustie* de D. Cimarosa), Bruixa (*Dido & Aeneas*), Mrs Sem (*Noye's Fludde* de Britten) o Rowan (*El petit escura-xemenieies* de Britten). En oratori, ha interpretat el *Rèquiem* de Mozart, l'*Stabat Mater* de Pergolesi, el *Cant de la Sibil·la*, *Gloria* de Vivaldi, *Hör mein Bitten* de Mendelssohn o el *Magnificat* de Vic Nees. Forma duo estable amb el pianista vigatà Hug Vilamala, amb qui va aconseguir el I Premis de Lied/Música de Cambra Conxita Badia.



Joan Mas Soler, tenor

Nascut als Hostalets de Balenyà, amb 5 anys va iniciar els estudis de música a l'Escola Municipal de Música de Centelles i al Cor Infantil La Violeta. Del 2001 al 2005 va formar part de l'Escolania de Montserrat sota la direcció de Joaquim Piqué. Durant

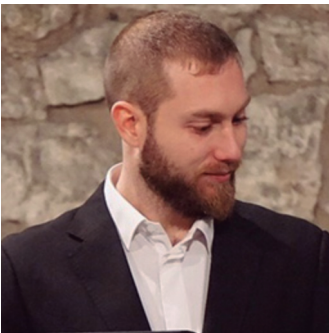
aquest període va iniciar els estudis de clarinet amb Alfons Reverté i Martí Guasteví. Va continuar els estudis musicals al Conservatori de Música de Vic amb Natàlia Arroyo. Ha finalitzat el Grau Superior de Cant Clàssic sota el mestratge de Marisa Roca, Tomeu Quetgles i Alan Branch al Conservatori Superior de Música del Liceu. És membre de diverses formacions corals del territori: Cor de Cambra del Palau de la Música, Capella Reial i la Jove Capella Reial dirigides per Jordi Savall, o la Capella de Música de l'Escolania de Montserrat entre moltes altres. Ha rebut classes magistrals i consells de Francisco Lázaro, Javier Camarena, Kurt Widmer, Wolfram Rieger, Malcolm Martineau, Dolores Aldea, Marta Mathéu, Salvador Parron, Jordi Domènech, Lluís Vilamajó, Eva del Campo, Marta Almajano i Juan Carlos Asensio. Pel que fa al desenvolupament escènic, ha treballat amb Marc Rosich, Dani Coma, Toni Font i Pauline Bayle.



**Marina Torra Cabau,
soprano**

Nascuda a Calaf, de pare català i mare occitana. Actualment estudia cant a l'ESMUC amb Margarita Natividade i Marta Almajano. Ha treballat amb professors com Jorge Sierra, Ulrike Haller,

Oriol Rosés i Eulàlia Ara. S'ha format en el *lied* amb Francisco Poyato, Alan Branch i Assumpta Mateu. Ha col·laborat amb diversos cors, entre els quals destaquen el projecte CHOIR a Alemanya, el Cor de Noies de l'Orfeó, amb rols de solista, el Bach Collegium i actualment és membre de l'Orfeó Català. Forma duet estable amb el pianista Miquel Villalba amb el projecte de *lied*, *Nit de llum*. El 2020 va guanyar la residència artística de La Fàbrica de Lied amb el projecte de música i *performance Un mapa del cos* estrenat al Teatre Auditori de Llinars del Vallès.



**Oriol Roca Rusiñol,
baríton**

Va néixer a La Garriga el 1991 i va iniciar els seus estudis musicals al Conservatori de Vic amb l'especialitat de cant i els va finalitzar amb Anna Casadevall Puig.

Un cop acabats els estudis de Grau Professional va

començar els estudis de Grau Superior al Conservatori del Liceu amb Carmen Bustamante, on també va participar en diverses classes magistrals amb Carlos Chausson i Joan Pons.

La seva activitat es desenvolupa com a solista i col·laborador de diferents grups corals. És director de diferents formacions corals.



Ainhoa Aguilar Zaragoza, mezzosoprano

Es va graduar en Interpretació del cant al Conservatori Superior del Liceu amb la soprano Carmen Bustamante.

En l'àmbit coral ha tingut l'ocasió de participar en cors com el GAC o Cor Cererols sota la direcció

de Marc Díaz i ha format part del Cor Jove Nacional de Catalunya dirigit per Lluís Vilamajó.

Com a solista ha interpretat obres com l'*Stabat Mater* de Pergolesi, el *Requiem* de Mozart i diverses cantates de Bach. A l'àmbit operístic destaca el seu paper d'Elizabeth Eidenbenz a l'estrena absoluta de l'òpera *La maternitat d'Elna* del compositor Martí Carreras i el seu paper de Pascual a *L'home és feble*, sarsuela adaptada que combina danses urbanes, música fusió i teatre gestual. A més, és integrant del cor del grup de rock català Obeses.



Lluís Vergés Vico, baix-baríton

Nascut a Sabadell, va obtenir el títol de Grau Professional de Piano al Conservatori d'aquesta ciutat. Va cursar els estudis superiors de Cant al Conservatori del Liceu amb Dolors Aldea i Marta Pujol. Ha estat

membre del Cor Jove de l'Orfeó Català i del Cor Jove Nacional de Catalunya. Ha participat com a solista en produccions del Petit Liceu, el Cicle d'Òpera del Palau de la Música Catalana i La Fura dels Baus. Ha col·laborat amb el Coro dell'Accademi, Accademia Teatro alla Scala di Milano, la Internationale Chorakademie Lübeck i el cor de la Weimarer Bachkantaten-Akademie 2018. També ha participat en produccions de Barcelona Ars Nova, el cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell, l'Ensemble O Vos Omnes i l'Orfeó Català, entre d'altres.

Orquestra de Cambra de Vic

L'Orquestra de Cambra de Vic és una formació singular, integrada per professors, estudiants avançats i exestudiants del Conservatori de Música de Vic que, a més, compta amb la col·laboració de professionals d'arreu del país. En els seus inicis (1997-1998), l'OCV ja realitzava dos cicles de concerts anuals a Vic, organitzats i patrocinats pel desaparegut IMAC (Institut Municipal d'Acció Cultural) i pel Conservatori de Música de Vic.

Al llarg dels seus gairebé 20 anys de vida, i sota el mestratge de Jordi Mora, l'OCV ha fet nombrosos concerts arreu de Catalunya i d'Espanya, en poblacions com Barcelona, Girona, Santiago de Compostel·la, Las Palmas de Gran Canària o Sant Sebastià, i sortides a l'estranger, entre les quals a Andorra la Vella o a Lausana (Suïssa). L'OCV ha acompanyat cors d'arreu del país com el Cor Madrigal, o la Coral Sant Jordi, la Coral Regina o la Coral Canigó i una llarga llista de solistes, com Lluís Claret, Lluís Rodríguez-Salva, Laia Masramon, Lluís Vilamajor, Mireia Casas, Salvador Parron, Mireia Pintó, Míriam Fernández, Jordi Domènech, Pau Bordas, Carlos Céspedes i Ignasi Cambra, entre molts d'altres. L'orquestra també ha servit de plataforma per promocionar solistes de nova generació sorgits del Conservatori de Música de Vic. L'OCV s'ha dedicat especialment a oferir a Vic, i arreu del país, concerts simfònics populars per apropar la gran música al públic en forma de concerts pedagògics, amb un vast repertori que comprèn des d'obres barroques fins a composicions d'autors contemporanis.



Si conteniu els estossecs amb un mocador, contribuïreu a reduir-ne notablement la intensitat del soroll.

Gràcies



Agraïments:

Arnau Casadevall
Jordi Colom
Ester Muñoz
Joan Oller
Joan Parera
Jordi Pueyo
Pere Puig
Miquel Simarro
Fundació Òpera a Catalunya

I un agraïment molt especial a totes aquelles persones que, amb la seva donació, han fet possible aquest projecte.

Organitza:



L'Atlàntida
Centre
d'Arts
Escèniques
d'Osona



Ajuntament de Vic



Vic,
ciutat a la
mesura humana

Amb el mecenatge:



INSTITUCIÓ PUIG - PORRET

FUNDACIÓ PRIVADA CATALANA

Amb el suport:



33 CATALUNYA RÀDIO

ara



Diputació
Barcelona



Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Col·labora:



escola de música i conservatori de vic

EL 9 TV